

Nr 280.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående anslag till tackande av brist i 1917 års stat för den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten för blindade dövtumma och blindade sinnesslöa m. fl.; given Stockholms slott den 23 april 1917.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen

att till tackande av brist i 1917 års stat för den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten för blindade dövtumma och blindade sinnesslöa m. fl. på extra stat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag högst 15,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under år 1917 låta förskottsvis av tillgängliga medel utanordna beloppet.

De till ärendet hörande handlingarna skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Alexis Hammarström.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 april 1917.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
 Statsråden: VON SYDOW,
 STENBERG,
 FALK,
 HAMMARSTRÖM,
 MÅRTEN ERICSSON,
 ÅKERMAN,
 CARLESON,
 HANS ERICSON,
 DAHLBERG.

Täckande av
 brist i den
 beräknade
 inkomst- och
 utgiftsstaten
 för år 1917
 för den med
 drottning
 Sofias stif-
 telse förenade
 vårdanstalten
 för blinda
 dövstumma
 och blinda
 sinnesslöa
 m. fl.

Departementschefen, statsrådet Hammarström anförde:
 I underdänig skrivelse den 26 februari 1917 har styrelsen för drottning Sofias stiftelse hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes av tillgängliga medel tillerkänna nämnda stiftelse ett extra understöd av intill 20,000 kronor till täckande av brist i den beräknade inkomst- och utgiftsstaten för år 1917 ävensom medgiva, att av nämnda understöd finge utbetalas 10,000 kronor efter den 1 maj och återstoden efter den 1 november^{tes} sagda år.

Innan jag närmare redogör för denna ansökning, torde jag böra erinra om de understöd av statsmedel, som för närvarande utgå till den

med nämnda stiftelse förenade vårdanstalten för blinda dövstumma och blinda sinnesslöa m. fl.

Enligt beslut av 1908 års riksdag och nådigt brev den 13 juni samma år äger anstalten uppbära ett årligt understöd av 500 kronor för varje vid årets början i anstalten — i skola och arbetshem — intagen blind dövstum elev, som är mottaglig för undervisning. Vidare åtnjuter anstalten på grund av 1908 års riksdags beslut och i enlighet med nu gällande kungörelse i ämnet den 8 oktober 1915 ett understöd av högst 125 kronor för lästermin för varje i anstaltens skolhem vid terminens början intagen blind sinnesslö elev, som i anstalten eller på dess bekostnad njuter underhåll, och av högst 62 kronor 50 öre för varje annan i anstalten intagen blind sinnesslö elev, som från lästerminens början deltagit i undervisningen. Jämlikt beslut av 1914 års senare riksdag samt sistnämnda kungörelse äger anstalten därjämte åtnjuta ett årligt understöd av högst 250 kronor för varje i anstaltens arbetshem intagen blind sinnesslö elev. Slutligen utgår från och med år 1904 till anstalten, jämlikt beslut av 1903 års riksdag och i enlighet med nu gällande kungörelse i ämnet den 8 oktober 1915, statsunderstöd halvårsvis med högst 125 kronor för en var av det antal obildbara sinnesslöa, som i medeltal för dag under nästföregående halvår vårdats å anstalten och vilkas behov av vård därstädes blivit prövat av anstaltens läkare eller vederbörande inspektör, samt utan hänsyn till de vårdades ålder.

Om å anstalten intagen blind dövstum eller sinnesslö enligt lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring tillerkänts pensionstillägg eller understöd, vilket anstalten enligt 9 § samma lag äger uppbära, skall dock, enligt 1915 års riksdags beslut, understödet minskas med ett belopp, motsvarande vad enligt nämnda lag å staten belöper av kostnaden för ifrågavarande pensionstillägg eller understöd, eller, där statsunderstödet till beloppet ej överstiger statens andel av berörda kostnad, icke till någon del utgå.

För år 1916 har anstalten för nu nämnda kategorier av skyddslingar uppburit sammanlagt 41,057 kronor 60 öre, därav 8,945 kronor 10 öre för blinda dövstumma, 17,875 kronor för blinda sinnesslöa och 14,237 kronor 50 öre för obildbara sinnesslöa.

Vidare anser jag mig böra erinra därom, att den verksamhet, som nu utövas av förutnämnda stiftelse, framdeles kommer att övertagas av staten. På Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning (proposition nr 195) beslöt nämligen 1914 års senare riksdag att för anordnande genom statens försorg av nödig anstaltsvård för blinda med komplicerat lyte upprätta en för ändamålet erforderlig vårdanstalt samt beviljade för uppförande av därför behövliga byggnader med tillhörande anläggningar å ett av Lunds

stad erbjudet tomtområde ett anslag av 521,000 kronor, varav på extra stat för år 1915 anvisades ett belopp av 150,000 kronor. Därjämte be- myndigade riksdagen Kungl. Maj:t att vid den tid, då den föreslagna stats- anstalten trädde i verksamhet, för statsverkets räkning övertaga drottning Sofias stiftelses och den till denna stiftelse anknutna vårdanstaltens dåva- rande tillgångar under utfästelse å statens vägnar om fullgörande av de särskilda villkor och förbehåll, som innehölles i stiftelsens reglemente eller eljest kunde vara fästade vid sagda tillgångar eller särskilda delar därav.

Sedermera har 1916 års riksdag på förslag av Kungl. Maj:t, efter det överintendentsämbetet i skrivelse den 29 februari 1916 gjort under- dånig framställning i ämnet, utöver det för ändamålet redan beviljade an- slaget av 521,000 kronor, beviljat ytterligare ett belopp av 47,350 kronor för uppförande, med vissa avvikelser från förut framlagd plan, av ovan- nämnda byggnader.

Uti innevarande års statsverksproposition har Kungl. Maj:t under åttonde huvudtiteln, punkten 212, föreslagit riksdagen att av de till upp- förande av byggnader för en vårdanstalt, avsedd för blinda med kompli- cerat lyte, redan beviljade anslagen å tillhoppa 568,350 kronor anvisa på extra stat för år 1918 ett belopp av 100,000 kronor, men har riksdagen ännu icke fattat beslut i anledning av nämnda förslag.

Ovisst är emellertid, huru snart sagda byggnader kunna komma till stånd. Sedan Kungl. Maj:t den 4 augusti 1916 uppdragit åt överinten- dentsämbetet att gå i författning om utförande av byggnadsarbetet och Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län på anmodan av ämbetet inför- skaffat anbud för verkställande av nämnda arbete, har det enligt ämbetets upp- gift i skrivelse den 28 februari 1917 visat sig, att ett ytterligare tilläggs- anslag av 350,750 kronor skulle vara erforderligt för att omedelbart kunna igångsätta arbetet. Ämbetet har emellertid funnit, att de ökade kostna- derna under nuvarande förhållanden, då material- och arbetspriser oavlåt- ligt stiga utan några som helst beräkneliga grunder, icke med säkerhet skulle stanna vid nyssnämnda belopp och därför ansett det skäligen lön- löst att för närvarande hos Kungl. Maj:t göra framställning om beredande av tilläggsanslag, vilket tilläggsanslag man redan nu kunde förutse icke skulle visa sig tillräckligt, när arbetet nästa gång komme att utbjudas på entreprenad. På grund härav har ämbetet, ehuru ämbetet till fullo in- såge de betydande svårigheter, med vilka de personer, som ledde anstal- ten i fråga, hade att kämpa i de otillfredsställande lokaler, vilka för när- varande stode till buds, i förberörda skrivelse hemställt om anstånd med uppförandet av ifrågavarande byggnader, tills stadgade förhållanden in-

trätt i byggnadsyrket. Denna hemställan har Kungl. Maj:t den 30 mars 1917 bifallit.

Beträffande drottning Sofias stiftelse tillåter jag mig i övrigt hänvisa till den omfattande utredning, som finnes intagen i Kungl. Maj:ts förenämnda proposition nr 195 till 1914 års senare riksdag.

Ytterligare tillåter jag mig erinra, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning, för vardera av åren 1916 och 1917 till hyresbidrag åt den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten för blinda dövstumma och blinda sinnesslöa m. fl. anvisat på extra stat ett anslag av 5,000 kronor. Under åttonde huvudtiteln, punkten 213, i årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att ytterligare för samma ändamål anvisa på extra stat för år 1918 ett förslagsanslag av 5,000 kronor. Sistnämnda framställning har dock ännu icke varit föremål för riksdagens prövning.

Jag övergår nu till styrelsens ovannämnda ansökning av den 26 februari 1917. Till stöd för sin hemställan har styrelsen anfört följande:

Framsäll-
ning av sty-
relsen för
drottning
Sofias
stiftelse.

Under det sista året hade de rådande svåra dyrtidsförhållandena, som snart sagt dag från dag fortfarande stegrades, även inom drottning Sofias stiftelse varit orsak till icke så litet bekymmer och krävt mycken omtanke, för att utgifterna om möjligt icke skulle bli större än inkomsterna. Vid 1916 års början hade funnits ett överskott av 2,391 kronor och under samma år hade anstalten haft glädjen få mottaga en opåräknad gåva av 5,000 kronor från fru Maria Ekmans stärbhus, jämte löfte att samma belopp skulle komma anstalten till del även under år 1917. Tack vare den nu nämnda gåvan och det vid årets början befintliga överskottet hade, trots de oerhört stegrade levnadsomkostnaderna, utgifterna icke överstigit inkomsterna under år 1916, men då nu förslag till inkomst- och utgiftsstat för år 1917 — grundade på dels beräknade inkomster, dels stegringen av utgifterna under de 2 sistförflutna åren, dels ock nödig hänsyn till den alltjämt fortgående stegringen — uppgjorts, visade det sig, att utgifterna efter den gjorda beräkningen med visshet komme att överstiga inkomsterna med åtminstone 15,000 kronor. I det uppgjorda förslaget hade beräknats en förhöjning i utgifterna för år 1916 för bränsle av cirka 25 %, för kosthåll 16 %, för tvätt och renhållning 5 %, för beklädnad 8 %, vilka förhöjningar under de rådande förhållandena icke torde kunna anses för höga.

Däremot hade intet som helst dyrtidstillägg åt den vid anstalten anställda personalen beräknats, dels emedan de alla utom föreståndarinnan och gårdskarlen åtnjote naturaförmåner (innefattande möblerad bostad, värme, lyse och full kost, sedan gammalt beräknade till respektive 600, 500 och 450 kronor för olika grupper av personal), dels ock därför att alla lärarinnor, vilkas kontanta löner förut varit alldeles för låga, från och med år 1916 — med delvis retroaktiv verkan för år 1915 — fått sina löner väsentligt höjda. Kunde dyrtidstillägg få utgå även för denna personal med sitt under svåra förhållanden tunga arbete, borde de måhända beräknas efter 10 % av den kontanta lönen för dem, som åtnjote naturaförmåner, samt efter 15 % för dem, som icke åtnjote sådana.

I så fall borde beräknas ytterligare 2,965 kronor därtill utöver de förut nämnda 15,000 kronor — tillhoppa 18,000 kronor — samt för att kunna täcka eventuellt ännu större prisstegring, särskilt å bränsle, högst 20,000 kronor.

Vad de beräknade inkomsterna beträffade, finnes icke någon annan utväg att höja dem, än att staten trädde hjälpande emellan.

Anstalten drottning Sofias stiftelse intog vid jämförelse med alla andra anstalter för abnorma fullkomligt en särställning: riksdagen hade redan år 1914 i enlighet med Kungl. Maj:ts nådiga förslag beslutat, att staten helt skulle övertaga anstalten, som skulle bli en statens uppfostringsanstalt för blindas med komplicerade lyten, så snart de för anstaltens behov nödiga byggnaderna hunnit uppföras. Riksdagen hade samtidigt anvisat medel till sådana byggnaders uppförande, som beräknats vara färdiga år 1916, så att statens övertagande av anstalten då hade kunnat ske — men så hade kriget brutit ut. De planerade byggnaderna existerade ännu blott på papperet. Anstalten arbetade och utvecklades år från år, vilken utveckling vore ett bevis för dess berättigade existens — men den arbetade under i flera avseenden ytterst bekymmersamma förhållanden. De olämpliga, trånga och på stora avstånd spridda lokalerna krävde en ytterst dyrbar och svårskött administration såsom till exempel med uppdelande av hushållet på 4 olika kök, med allt vad därav följde. Kostnaderna för anstaltens drift bleve därför högre än under normala lokalförhållanden vore nödigt, förutom att anstaltens verksamhet härav försvårades och förödrades. Kostnadsfrågan vore dock den, som utan uppskov måste lösas, om anstaltens verksamhet skulle kunna uppehållas, till dess staten kunde övertaga densamma.

Anstaltens ekonomiska ställning vore redan förut bekymmersam, emedan anstalten saknade rörelsekapital för de löpande utgifterna. Arsavgifterna för eleverna inflöte i allmänhet under januari—april och juli—oktober, men statsunderstödet, som anstalten vore berättigad till och som utgjorde en så väsentlig del av dess inkomster, utbetalades i allmänhet först vid slutet av det halvår, för vilket det vore avsett. Det brukade därför i maj—juni och november—december vara förenat med de största svårigheter för anstalten att lösa den ekonomiska frågan, till dess statsunderstödet utbetalades. Hade detta förut medfört bekymmer, så torde det ekonomiska tillståndet kanske redan i april komma att förorsaka ännu större oro och bekymmer, enär de beräknade inkomsterna av elevavgifterna för det första halvåret då redan torde vara förbrukade.

Vid ansökningen voro fogade dels sammandrag av anstaltens räkenskaper för år 1916, utvisande en behållning vid sagda års slut av 692 kronor 24 öre, dels ett av anstaltens föreståndarinna upprättat förslag till inkomst- och utgiftsstat för anstalten för år 1917, enligt vilket beräknats, att under sistnämnda år en brist skulle uppstå å 15,000 eventuellt 20,000 kronor.

Över denna ansökning hava folkskolöverstyrelsen och statskontoret respektive den 14 och den 23 mars 1917 avgivit infordrade utlåtanden.

Folkskol-
överstyrelsen.

Folkskolöverstyrelsen har därvid tillstyrkt förslag till riksdagen om beviljande på extra stat för år 1918 av ett förslagsanslag å högst 17,000 kronor till täckande av den motsedda bristen. Som skäl härför har överstyrelsen anfört:

Överstyrelsen ville till en början erinra om, hurusom genom den utredning rörande sagda stiftelse och den av densamma uppehållna vårdanstalten för blindas komplicerat lyte, vilken lämnats av inom ecklesiastikdepartementet tillkallade sakkunniga, påvisades, med vilka stora ekonomiska svårigheter ifrågasvarande anstalt haft att arbeta under utförandet av sin betydelsefulla verksamhet. Då denna verksamhet vore att anse som en statsangelägenhet, hade de sakkunnigas förslag gått ut på att staten skulle övertaga densamma. Genom proposition till 1914 års senare riksdag hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen dels att anvisa medel för uppförande av erforderliga byggnader till beredande av anstaltsvård för blindas komplicerat lyte, dels att bemyndiga Kungl. Maj:t att vid den tid, då den föreslagna statsanstalten trädde i verksamhet, för statsverkets räkning övertaga den av drottning Sofias stiftelse bedrivna verksamheten och den till denna stiftelse anknutna vårdanstaltens tillgångar under utfästelse å statens vägnar om fullgörande av de särskilda villkor och förbehåll, som innehölls i stiftelsens reglemente eller eljest kunde vara fästade vid sagda tillgångar eller särskilda delar därav.

Riksdagen hade också fattat beslut i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag. Förhoppning hade förefunnits, att de för verksamheten behövliga byggnaderna skulle varit färdiga att tagas i bruk under år 1916, vid vilken tidpunkt staten sålunda skulle övertagit stiftelsens verksamhet. Genom kända förhållanden hade emellertid denna förhoppning omintetgjorts, i det att byggnadsarbetet uppskjutits och därmed tidpunkten för anstaltens överlämnande åt staten framflyttats. Givetvis hade stiftelsens ekonomiska ställning härigenom ytterligare försvårats, och den lindring däri, som beretts genom riksdagsbesluten av åren 1915 och 1916 om anvisande av ett årligt belopp av 5,000 kronor till förhyrande av lokaler för anstalten, hade ej kunnat vara tillfyllest, för att verksamheten med de medel, som stode stiftelsen till buds, skulle kunna uppehållas utan allt för stora svårigheter. Dessa svårigheter hade än mera ökats på grund av de starka prisstegringar i snart sagt alla hänseenden, som under den senaste tiden ägt rum.

Det av stiftelsens styrelse i nu angivna ansökning överlämnade förslaget till stat för år 1917 visade också, att en högst betydlig brist vore att förvänta för nämnda år. Då det icke torde bli möjligt att på enskild väg anskaffa de medel, som skulle erfordras för täckande av denna brist, och stiftelsen ej heller ägde några särskilda tillgångar, vilka skulle kunna tagas i anspråk för ändamålet, syntes ingen annan utväg återstå, än att staten trädde hjälpende emellan. Det syntes ock överstyrelsen vara med billighet överensstämmande, att staten vidkändes de ökade utgifter för anstalten, som föranleddes av den rådande dyrtiden. I princip hade genom riksdagens beslut fastslagits, att vården om de blindas komplicerat lyte vore en statsangelägenhet, och staten kunde i viss mån därmed anses hava åtagit sig att tillse, att den anstalt, som för närvarande hade denna vård sig anförtrodd, erhöles tillräckliga medel för verksamhetens bedrivande, intill dess staten kunde övertaga densamma. Överstyrelsen förutsatte, att för beredande av härför erforderliga medel framställning måste ske till riksdagen.

Såsom överstyrelsen tidigare vid olika tillfällen, såsom i fråga om folkskoleseminarierna och blindanstalten å Tomtebodas, haft anledning framhålla, funne överstyrelsen riktigast, att då brist, som borde täckas med statsmedel, med full visshet kunde förutses komma att uppstå, medel för dess täckande äskades av riksdagen redan innan det år, under vilket bristen väntades uppkomma, gått till ända och bristen alltså kunde till beloppet noga angivas. De olägenheter, ett uppskov med bristens täckande kunde

föränleda, hade av överstyrelsen i berörda sammanhang påvisats. Och det syntes uppenbart, att sagda olägenheter skulle i det fall, varom här vore fråga, komma att i så mycket högre grad göra sig gällande, som bristen på rörelsekapital för anstaltens verksamhet redan tidigare vållat avsevärda svårigheter. Överstyrelsen ansåge sig därför böra tillstyrka, att framställning i ämnet gjordes redan till innevarande års riksdag.

Bristen beräknades av styrelsen till 15,000 kronor eller, om hänsyn toges till sannolika ytterligare prisstegringar, till 17,000 kronor, vartill skulle komma ett belopp av omkring 3,000 kronor, därest dyrtidstillägg enligt vissa grunder skulle utgå till den vid anstalten anställda personalen, sålunda sammanlagt ett beräknat anslagsbehov av i runt tal 20,000 kronor för år 1917.

Mot de kostnadsberäkningar, som låge till grund för det uppgjorda statförslaget, hade överstyrelsen icke funnit skäl till anmärkning.

Ehuruvel överstyrelsen behjärtade det behov av dyrtidstillägg, som kunde förefinnas för anstaltens personal, som så länge arbetat med erkänt ringa avlöning, funne sig överstyrelsen dock näppeligen kunna tillstyrka bifall till styrelsens ansökan i denna del, då, efter vad som upplysts, större delen av personalen in natura åtnjöte förmånen av fri kost och bostad och de vid anstalten verkande lärarinnorna redan fått sina löner betydligt förhöjda.

Det kunde då bliva fråga om, huruvida det erforderliga understödet borde beräknas till 15,000 kronor eller till 17,000 kronor. Överstyrelsen funne det med hänsyn till de alltjämt pågående prisstegringarna säkrast att räkna med det högre beloppet.

Därest anslag beviljades, torde rätt böra utverkas för Kungl. Maj:t att efter framställning av stiftelsens styrelse förskottsvis av tillgängliga medel utanordna den del av beloppet, som kunde erfordras.

Statskontoret.

Statskontoret har i ämnet yttrat följande:

Under år 1916 hade av åtskilliga institutioner gjorts framställningar om statsanslag för täckande av motsedda brister för dels år 1916 och dels år 1917; och statskontoret hade ansett sig då böra tillstyrka dessa framställningar endast så vitt anginge år 1916.

I nu föreliggande fall vore blott fråga om täckande av brist för år 1917; och då denna numera torde låta sig med ganska stor säkerhet beräknas samt, såsom folkskolöverstyrelsen framhölle, det torde få anses såsom en statsangelägenhet, att ifrågasätta anstalt, intill dess den kunde helt av staten övertagas, erhöle tillräckliga medel för verksamhetens bedrivande, hade statskontoret ej något att erinra mot att anslag till bristens täckande hos riksdagen äskades. Detta anslag syntes emellertid böra begränsas till det oundgängligen nödvändiga och alltså kunna stanna vid det lägre av de båda av överstyrelsen alternativt ifrågasatta belopp, eller 15,000 kronor.

Enligt överstyrelsens förslag skulle anslaget anvisas å 1918 års riksstat, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under innevarande år förskottsvis av tillgängliga medel disponera erforderlig del av beloppet.

Då beloppet torde bliva i sin helhet erforderligt redan under år 1917, finge statskontoret, under åberopande av vad kassaförlagskommittén i sitt nyligen avgivna betänkande föreslagit i fråga om undvikande av förskott å anslag i nästföljande års riksstat, i underdanighet hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes i nädig proposition föreslå riksdagen att å en tilläggsstat för år 1917 bevilja ett extra anslag å 15,000 kronor för täckande av den ifrågasatt bristen; och tilläte sig statskontoret därvid

att jämväl hänvisa till berörda kommittés uttalande om att å en dylik tilläggsstat ett utgiften motsvarande belopp borde under någon lämplig titel upptagas även å tilläggsstatens inkomstsida.

Departement-
schefen.

I likhet med folkskolöverstyrelsen och statskontoret anser jag det vara en statsangelägenhet, att ifrågavarande anstalt, intill dess den kan helt övertagas av staten, erhåller tillräckliga medel för verksamhetens bedrivande och att anslag till täckande av den brist, som nu kunnat beräknas uppstå under år 1917, därför äskas hos riksdagen. Beträffande anslaget storlek ansluter jag mig till statskontorets förslag och anser således, att sagda anslag bör bestämmas till 15,000 kronor. Vad åter angår statskontorets förslag att ifrågavarande anslag i anslutning till vad kassaförslagskommittén i sitt betänkande föreslagit skulle upptagas å en tilläggsstat för år 1917, synes det mig för närvarande icke vara lämpligt att genom insläende på denna väg i viss mån föregripa det beslut, som efter det ytterligare utredning blivit förebragt, kan komma att fattas av Kungl. Maj:t och riksdagen med anledning av kommitténs förslag. Och detta så mycket hellre som det nu ifrågavarande anslaget är relativt föga betydande samt ett flertal anslag redan blivit av riksdagen uppförda å 1918 års riksstat, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under innevarande år utanordna angivna belopp. Anslaget, som torde böra erhålla karaktären av »förslagsanslag högst», synes därför böra uppföras på extra stat för år 1918, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under år 1917 låta förskottsvis av tillgängliga medel utanordna beloppet.

I statsverkspropositionen till 1917 års riksdag har intet anslagsbelopp tagits i beräkning till täckande av ifrågavarande brist. Medel för ändamålet torde emellertid bliva tillgängliga, därest riksdagen bifaller de framställningar angående nya inkomster av skattemedel m. m., varom Kungl. Maj:t fattat beslut den 9 sistlidne mars på föredragning av dåvarande chefen för finansdepartementet.

Jag hemställer alltså, att Eders Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen

att till täckande av brist i 1917 års stat för den med drottning Sofias stiftelse förenade vårdanstalten för blinda dövstumma och blinda sinnesslöa m. fl. på extra stat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag högst 15,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under år 1917 låta förskottsvis av tillgängliga medel utanordna beloppet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gustaf Florén.
